

DIÀ MUNDIAL DEL TEATRE

DIUMENGE 27 DE MARÇ DE 2011

Els actes de commemoració del Dia Mundial del Teatre estan organitzats per l'**Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya**, els **Teatres Públics de Barcelona** i l'**Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya**, amb el suport de l'**Ajuntament de Barcelona** i promoguts conjuntament pel **Gremi de Flequers de Barcelona**, amb la col·laboració de la **Fundació Esclerosi Múltiple**.

L'acte central de celebració del Dia Mundial del Teatre tindrà lloc el diumenge 27 de març, a la una del migdia, davant de la façana del Teatre Arnau, a la plaça Raquel Meller de Barcelona. Consistirà en la lectura del Manifest del Dia Mundial del Teatre de Jessica A. Kaahwa, a càrrec de l'actriu Anna Lizaran; la lectura del Manifest de l'Associació i Directors Professionals de Catalunya, de Jordi Dauder, que llegirà Joan Maria Gual; la representació del monòleg *La gana*, per Joan Pera; i, coordi-

nat per Xavier Albertí, l'escenificació d'Enric Majó d'un fragment de *Paral·lel*, i la interpretació musical de Maria Hinojosa, acompanyada al piano per Efrém García, del cuplet *Besos froids*, amb lletra de Rosendo Llorba i música de Modesto Romero. Com a cloenda, s'oferirà un vermut amb la degustació del Pa del Teatre als jardins dels Horts de Sant Pau.

El Dia del Mundial del Teatre es va consolidant any rere any i ja és tot un referent. En aquesta ocasió, gràcies a la col·laboració del Gremi de Flequers de Barcelona, s'ha creat el Pa del Teatre, ideat pel forner Albert Iglésias i el cuiner Òscar Teixidó. El Pa del Teatre es podrà comprar els dies 25, 26 i 27 de març a totes les fleques agremiades al Gremi de Flequers, així mateix distingits restaurants l'inclouran a la seva carta.

Actrius i actors seran presents a forns de la ciutat el dissabte 26 de març, de les dotze a la una del

migdia, i oferiran als compradors del Pa del Teatre entrades amb un 50% de descompte per a les funcions del diumenge 27 de març. Una part dels ingressos de la venda es destinaran a la Fundació Esclerosi Múltiple.

Els actes de celebració del Dia Mundial del Teatre es tancaran dilluns 28 de març, a les vuit del vespre, al Teatre Romea, amb la conferència *Teatre, imatge, paraula*, a càrrec del poeta, escriptor i crític literari Pere Gimferrer, acte organitzat per la Fundació Romea per a les Arts Escèniques.

AGENDA D'ACTES

25, 26 i 27 de març.

Venda del Pa del Teatre als forns del Gremi de Flequers, alguns restaurants també l'inclouran a la seva carta.

Dissabte 26 de març, de les 12 h a les 13 h.

Presència d'actors i actrius a les fleques per oferir descomptes per anar al teatre als compradors del Pa del Teatre.

Diumenge 27 de març a les 13 h.

A la plaça Raquel Meller, acte central del Dia Mundial del Teatre.

Dilluns 28 de març a les 20 h.

Al Teatre Romea, conferència *Teatre, imatge, paraula*, a càrrec de Pere Gimferrer.

La reunió d'avui és un reflex fidel de l'immens potencial que té el teatre per a mobilitzar comunitats i obviar les diferències.

Han imaginat mai que el teatre podria ser una potent eina per a la pau i la reconciliació? Mentre les nacions gasten sumes colossals de diners en missions per a la pau en àrees del món en violent conflicte, es para poca atenció al teatre com a alternativa individualitzada per a la transformació i el maneig de conflictes. ¿Com poden els ciutadans de la mare Terra aconseguir pau universal quan els instruments que s'empren per a aquest fi vénen de poders externs i aparentment repressors?

El teatre deixa traspuar subtilment l'ànima humana tenallada per la por i la sospita, alterant la imatge que tenen d'ells mateixos els individus i per tant la comunitat, i obrint-los un món d'alternatives. Pot donar significat a realitats diàries mentre preveu un futur incert. Pot prendre part en la política en formes simples, directes. En ser inclusiu, el teatre pot presentar experiències capaces de transcendir preconceptes erronis.

A més, el teatre és un mitjà provat per a advocar per idees que sostenim col·lectivament, per introduir-les, i per les quals volem lluitar quan són violades.

Anticipant un futur pacífic, hem de començar per fer ús de mitjans pacífics que busquin entendre, respectar i reconèixer les contribucions de cada ésser humà en el procés de conduir a la pau. El teatre és l'idioma universal pel qual podem enviar missatges de pau i reconciliació.

Involucrant activament els participants, el teatre pot fer que moltes ànimes desconstrueixen preconceptes i, d'aquesta manera, donar a l'individu l'oportunitat de renèixer per fer eleccions basades en coneixements i realitats redescobertes. Perquè el teatre prosperi entre altres formes de l'art, hem de fer un enèrgic pas endavant per incorporar-lo a la vida quotidiana, i perquè tracti temes urgents de conflicte i pau.

Buscant la transformació social i la reforma de comunitats, el teatre ja existeix en àrees devastades per la guerra i entre pobles que pateixen pobresa o malaltia crònica. Hi ha un nombre creixent d'històries d'èxit en què teatre ha aconseguit mobilitzar audiències per construir consciència i ajudar víctimes de traumes de postguerra. Hi ha plataformes culturals, com l'Institut Internacional del Teatre, que ja apunten a "consolidar la pau i l'amistat entre la gent".

És llavors una farsa mantenir-se en silenci en temps com els nostres, coneixent el poder del teatre, i deixar que portadors d'armes i disparadors de bombes siguin els guardians de la pau del nostre món. Com poden eines d'alienació ser també instruments de pau i reconciliació?

Els animo, en aquest Dia Mundial del Teatre, a pensar en aquesta perspectiva i a fer avançar el teatre com una eina universal per al diàleg, la transformació social i la reforma. Mentre les Nacions Unides gasten sumes colossals en missions de pau a tot el món amb l'ús d'armes, el teatre és una alternativa espontània, humana,

menys costosa i molt més poderosa.

Pot ser que no sigui l'única resposta per portar pau. Però el teatre ha de ser, segurament, incorporat com una eina efectiva a les missions de pau.

Jessica A. Kaahwa

Jessica Kaahwa ha fet una llarga i polifacètica carrera en la investigació i el disseny de la metodologia de comunicació participativa per al desenvolupament. En l'actualitat dicta classes en els departaments de Teatre i Literatura a la Universitat de Makerere, que és on també va obtenir el seu màster.

Es va llicenciar a la Universitat de Benín, Nigèria, on també va treballar com a locutora en el Servei Exterior - Ràdio de Nigèria. La doctora Kaahwa va fer estudis sobre Història del Teatre, Teoria i Crítica a la Universitat de Maryland, on es va doctorar l'any 2001. També ha estat la impulsora d'una sèrie d'iniciatives nacionals que han tractat d'utilitzar el teatre i els mitjans de comunicació com una força constructiva en la configuració dels conflictes i per a la millora de la salut. Ella ha continuat experimentant amb les teories per ampliar el discurs sobre la pràctica teatral. Un bon exemple n'és la seva recent experimentació amb *Teatre de significat personal* i *Teatre de Conflictes de comunicació*. En l'actualitat treballa en la integració del teatre en les pràctiques terapèutiques.

Ara fa trenta anys que ens vam constituir com Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, i hem lluitat per defensar el nostre teatre, la nostra llengua i la nostra cultura, però encara ens preguntem moltes vegades què és el teatre i quin paper ha de jugar en el si de la nostra societat. Aquest Manifest és doncs una reflexió en veu alta, amb allò que

més a més de pertànyer a aquest col·lectiu professional, som ciutadans i, com a tals, tenim el nostre dret a opinar i a intervenir en els problemes que ens envolten, per aportar-hi probables solucions; i el tercer element rau, també, en la consciència del fet cultural que significa el teatre, i que va – o que hauria d'anar – acompanyat del compromís per defensar tot allò

econòmic, polític com cultural, i que, a més a més d'una crisi de "valors", és una crisi de civilització. El teatre no pot impedir la crisi, no aportar-hi solucions. Però sí pot col·laborar en els canvis indispensables, com una petita eina de transformació de la realitat, o, si més no, d'una part d'aquesta realitat "crítica". Perquè el teatre té uns elements de complicitat que s'estableixen entre el que passa a l'escenari i el que passa al pati de butaques, és a dir a "l'altre espai" comú. Sense complicitat entre aquestes dues "entitats" – actor, text, obra en fi – i públic, no hi ha realment el que podríem anomenar "catarsi teatral" i tot pot quedar només en un acte "complaent". I precisament el que volem és un tipus de teatre que no sigui només un gaudi, un temps d'oci – que també hi té el seu lloc – ans un espai on els que el "fem" i els que hi assisteixen ho fem amb la consciència de defensar un territori cultural, un territori de coneixement, un territori de lluita. Perquè, no ens enganem, la nostra "ciutat" està en perill. I l'hem de salvar. I encara que el teatre no sigui "la" salvació i no li pertoqui tan sols a ell aquesta tasca, sí pot i ha de jugar un paper essencial. I ho farà com sempre mitjançant les paraules. I, precisament, perquè estimem les paraules, no callarem, perquè aquestes són l'art de la memòria. I el teatre és també memòria i es dirigeix a la intel·ligència de l'espectador i a la seva complicitat, com dèiem abans. Uns homes parlen a uns altres homes. El teatre té enemics. Hem de començar a aixecar les barricades. Amb paraules.

més estimem ; les paraules. Hi ha, al meu parer, tres elements essencials tant per definir què és el teatre i quin paper juga, o més ben dit, hauria de jugar, en el si de la nostra societat per participar en els canvis culturals imprescindibles, abandonant la queixa sistemàtica per portar endavant un "discurs" positiu, constructiu, col·lectiu i, sobre tot, compromès. He dit tres elements, i potser m'he quedat curt. Ja ho veurem. En tot cas, un d'aquests elements és la consciència de pertànyer, precisament, a un col·lectiu i que, en conseqüència, tota solució és, també, col·lectiva. El segon element consisteix en el fet que, a

que redueix l'àmbit cultural i que comporta la corresponent lluita. No som observadors passius, el teatre no es limita a ser una complaença, un acte només "contemplatiu" o un fet "consumista" més.

El teatre té lloc davant d'una assemblea : és un art polític, és el testimoni del que està succeint a la nostra societat. El teatre va néixer interrogant als déus i, avui, el teatre interroga o hauria d'interrogar als homes disfressats de déus. Que caiguin les màscares!

Estem ficats en una brutal crisi que només ha començat i que pot prendre dimensions "globals" esfereïdores, tant del punt de vista

EL PA DEL TEATRE

El Pa del Teatre és un nou pa en forma de màscara que es vendrà a la majoria de fleques agremiades del Gremi de Flequers de Barcelona amb motiu del Dia Mundial del Teatre els dies 25, 26 i 27 de març a la ciutat de Barcelona.

Els creadors del Pa del Teatre són Albert Iglesias, del forn El Nostre Pa, i Òscar Teixidó, coordinador de l'aula de cuina de l'escola CETT. Les primeres proves van tenir lloc al CETT (Escola d'Hoteleria i Turisme), on l'Òscar Teixidó és professor. Els dos amics van gaudir amb aquesta feina "divertida i poc complicada", així la qualifica l'Albert. "Volfem idear un pa ben atractiu, però que alhora fos fàcil d'elaborar perquè el pogués fer tothom", comenta l'Albert Iglesias.

Van buscar un producte que envoltés el món del teatre. L'actor o l'actriu tenen molts registres i expressen molts matisos, el Pa del Teatre també, doncs alguns dels seus ingredients – com la farigola i l'oli d'oliva – són molt evocadors. La llibertat d'expressió de l'artista també queda representada per la boca de la màscara.

Si l'artista és tot expressió i personalitat, també ho és el Pa del Teatre, que no té ulls però té unes celles ben marcades que l'ajuden a expressar-se i un nas amb volum no afegit, doncs el pa és d'una sola peça.

El món del teatre és un món de glamur. Per aconseguir el glamur del pa s'ha afegit sal fumada, que és molt humida i dona brillantor. Els creadors han aconseguit, doncs, el que volien: un pa amb molts registres. Es pot menjar sol o amb companatge dolç o salat.

ADETCA

Associació de empreses de teatre de Catalunya
www.adetca.cat

AADPC

Associació d'actors i directors professionals
de Catalunya
www.aadpc.cat

Gremi de Flequers de Barcelona
www.gremipabcn.com

CETT. Escola d'Hoteleria i Turisme
www.cett.es

Fundació Esclerosi Múltiple
www.fem.es